

ВАРНАНСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

Journal de la municipalité de Varna

Издава Варненската градска община — Organe officiel de la mairie de Varna.

Излиза двуседмично — редактира комитетъ.

Цена 1 левъ

Абонаментъ за България:
за година — 50 лв.
за 6 месеца — 30 лв.

ОБЯВЛЕНИЯ:
официални по 250 лв. на кв. см.
търговски — по споразумение

Всичко за вестника
се изпраща чрезъ кметството
— Варна.

СЪЮЗЪТЪ НА ГРАДСКИТЪ ОБЩИНИ

Безспорниятъ възходъ на нашитъ градове отъ нѣколко години, наредъ съ дейността на селскитъ общински управи, не е само явление дължимо на единъ завиден подборъ на управници, които въ миналото се изолираха отъ домогванията на партизани и отъ системата да се поставятъ управници само способни да рекрутиратъ партийни сподвижници безъ всякаква специална техническа или административна подготовка.

Това забележително творчество на градскитъ общински управи, което много скоро пристъпи къмъ обективитъ на отдавна желаното модернизиране за българскитъ градове почива върху една по-широка организация, дейността на която, за съжаление, много малко е осветена за нашата общественостъ.

Съюзътъ на градоветъ, обединяващъ всички градски управи, днесъ е центъръ, където се кръстосватъ диагоналитъ на всички нужди. Тамъ повече отъ всяки другъ пътъ се следи за правилното администриране на градскитъ общини, наредъ съ което се намиратъ стопанскитъ възможности за реализиране на единъ общъ планъ на благоустройство, водоснабдяване, електрификация и пр., както и се търсятъ

пътниците чрезъ нови инициативи за стопанското и културно повдигане на много наши западнали градове.

Съюзътъ на българскитъ градове съ задачи за една колкото грандиозна, толкова и сложна дейностъ, днесъ заангажира първитъ умове на нашитъ общински управи и представлява срѣдище, където благородното съревнование и творческата амбиция се разрастватъ въ единъ могъщъ импулсъ за обществена работа, достойна както за енергичния български народъ, така и за името на България.

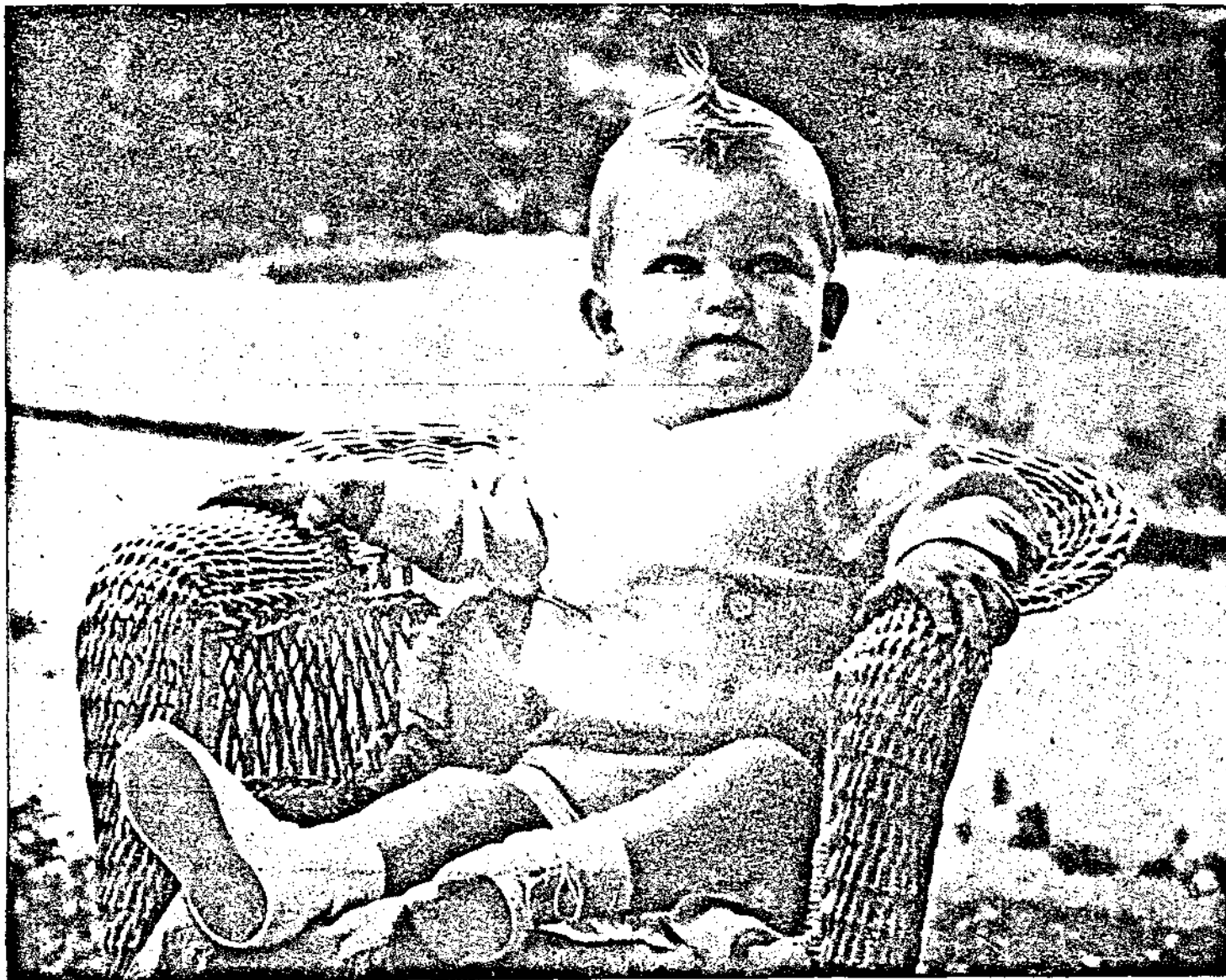
Варненци сж щастливи, че тази година имаха възможностъ да окажатъ гостоприемство на градскитъ кметове, които избраха нашия градъ за място на конференцията си, състояла се на 4 и 5 септември.

За варненци, тази конференция има и друго значение — да покажатъ на всички кметове своето дѣло и напредѣкъ.

Съ още по-голямо доволство оставаме че общата преценка е похвална и се явява като ново насърчение за общинската ни управа за да продължи своята ползотворна дейностъ.

„Варненски общински вестникъ“

Отпразднуване именния день на Престола наследника въ Варна

На 14 т. м. въ Варна бѣ отпразднуванъ именния день на Негово Царско Височество Князь Симеонъ Търновски.

По този случай въ катедралата бѣ отслуженъ молебенъ отъ отецъ Догановъ. Присѣдстваха контръ адмирала г. Вариклечковъ пом. кметоветъ Дмитровъ и Миневъ, консулското тѣло, управителятъ на двореца „Евксиноградъ“, свободни отъ нарядъ офицери, шефове на държавни и общински служби, всички чиновници отъ варненската община, една рота войници отъ флота и др.

Следъ молебена контръ адмиралъ г. Вариклечковъ поздравя ротата моряци, предъ които говори за празника. На края за здравето на престола наследника бѣ извикано „ура“.

Размънени телеграми

по случай именния день на Престононаследника
и Княгиня Мария Луиза

Н. П. Димитровъ зам. кметъ—Варна

Тѣхни Величества Царьтъ и Царицата блигодарятъ искрено Вамъ и на гражданството за любезнитѣ поздравии и благопожелания по случай празника на Престононаследника.

Пановъ — началникъ канцеларията

СОФИЯ

Двореца Негово Величество Царя

По случай именния день на Негово Царско Височество Князь Симеонъ Търновски, щастливъ съмъ да поднеса на Ваше Величество и цѣлия Августейши Царски Домъ, отъ страна на варненското гражданство, общинската управа, общинския съветъ и отъ свое име, най-почтителни поздравления.

Окрилянъ отъ любовта на цѣлокупния български народъ, пожелаваме нашия любимъ Престононаследникъ — най-свѣтлото наше упование — да изростне здравъ бодъръ и щастливъ, за да води съ твърди стъпки българския народъ къмъ все по-голѣмъ и по-голѣмъ възходъ.

Зам. кметъ: Н. Димитровъ

Димитровъ — зам. кметъ Варна

Тѣхни Величества Царьтъ и Царицата ме натовариха да предамъ Вамъ, на варненското гражданство, общинската управа и жителитѣ на присъединенитѣ къмъ Варненската община села тѣхната искрена благодарностъ за добритѣ благопожелания, които сте имъ отправили по случай именния день на Княгиня Мария Луиза.

Пановъ — началникъ канцеларията

Негово Величество Царя
Двореца — София

По случай именния день на нейно Царско Височество Княгиня Мария Луиза, щастливъ съмъ да поднеса на Ваши Величества, отъ името на варненското гражданство, жителитѣ на присъединенитѣ къмъ Варненската община села, отъ страна на общинската управа и отъ свое име най-почтителни поздравления, пожелавайки на любимата наша княгиня здраве, бодростъ и щастие, за радостъ на августейшитѣ ѝ родители, цѣлия Царствуещи домъ и цѣлокупния български народъ.

Зам. кметъ: Н. Димитровъ

Конференцията на градскитѣ кметове

На 4 и 5 септември т. г. въ гр. Варна се състоя конференция на градскитѣ кметове. Голѣмото дѣло на изумително и непознато въ историята на България общинско творчество бѣ съ голѣма загриженостъ разгледано и обсъдено съ огледъ финансовитѣ възможности на всѣка община. Не е имало до сега ни конференция ни конгресъ на съюза на градоветѣ, на които централно мѣсто въ разискванията и решенията да не е заемалъ този въпросъ за финансовото положение на общинитѣ и мѣрките за облекчението имъ. Тяжеститѣ и задълженията на общинитѣ сж вече достигнали до такива размѣри, че ключоветѣ на общинската канцелария за редица общини остава единственото срѣдство да се спаси кмета отъ обществена и материална отговорностъ. Общинитѣ сж длъжни да внесатъ отъ своитѣ бюджетни приходи за тридесетъ и три различни държавни и контролирани отъ държавата фондове; на общинитѣ тежи службата по сключени съ държавата или гарантирани отъ държавата заеми; държавата е прехвърлила на общината събирането и разходитѣ по това събиране на повече отъ десетъ държавни данъци и налози; каквито сж ж. п. данъкътъ, еднодневния доходъ, пжтенъ данъкътъ, данъкътъ земледѣлски камари, такси за кучета, свине, откупъ по т. з. с. и пр.

Изчислени всички тия тяжести възлизатъ кржгло на 80% отъ чистия общински приходъ и оставатъ само 20% за покриване нуждитѣ на училища, здравеопазване, социални грижи, благоустройство, културни и стопански инициативи и т. н. Обяснима е следователно голѣмата кметска тревога около бждещето на ржководената отъ него община.

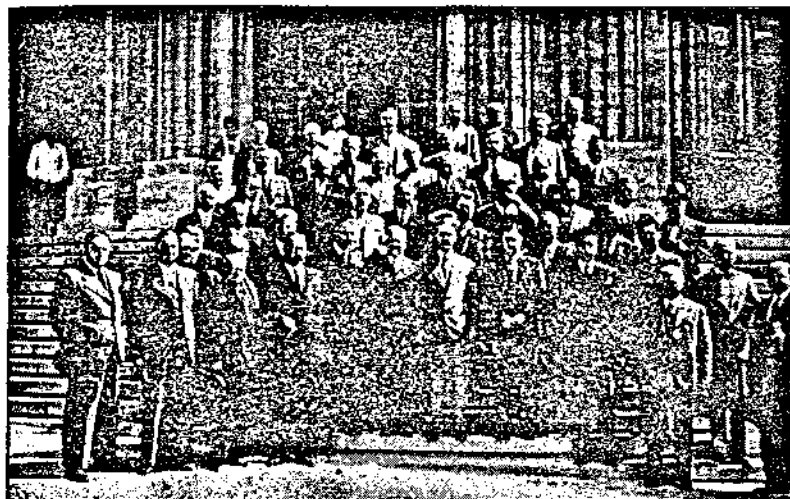
Създаденитѣ презъ 1933 и 1936 год. закони за финансовото облекчение на общинитѣ не промѣниха сжщественно положението. Даденото облекчение се оказа недостатъчно и неефикасно. При това държавата отне редица сигурни общински приходи каквито сж: акциза на кината, театра, захарни издѣлия и др., а създаде нови фондове за пжтища, електрификация, даровити деца, застраховка на добитъка, подпомагане бедни ученици, земл. камари, застраховка градобитнина и т. н.

Подъ суровостта на тия замайващи цифри, които спѣватъ всѣкаква граница и творческа работа на кмета, се взе отъ конференцията еднотушна резолюция за бързото и окончателно решение на тоя боленъ въпросъ за заздравяване общината. Имаме нужда отъ здрави, а не хилави общини. Отъ хилавитѣ общини, напразднии сж очакванията за силна държавна и благоденствуещъ народъ.

Ю. Поповъ — кметъ на Сливенъ

Съюзът на българските градове на конференция в Варна

Речитъ на столичния кметъ г. Ивановъ и главния секретаръ на М. В. Р. Н. З. г. Кендеровъ

Градскитъ кметове взели участие въ конференцията на съюза на българскитъ градове

Въ Варна на 4 и 5 септември има конференция на Съюза на българскитъ градове. Откриването на конференцията стана въ 10 и половина часа преди обѣдъ въ салона на Варненската търговска индустриална камара, отъ председателя на съюза — столичния кметъ г. инж. Иванъ Ивановъ. Присѣтствува и гл. секретаръ на м-вото на вътрешнитъ работи г. Кендеровъ. Г-нъ Ивановъ произнесе следната речъ:

Господа делегати, драги колеги, считамъ се щастливъ да ви поздравя най-сърдечно на тази наша втора конференция отъ 19 май насамъ, отъ името на Централното управление на съюза на българскитъ градове.

Радвамъ се също така, че тази конференция става въ гр. Варна, нашия хубавъ черноморски край, въ нашия пръвъ курортенъ градъ, който винаги е давалъ гостоприемство на цѣлото население на България. Намъ ни се удава днесъ случай да се възползуваме отъ това негово гостоприемство.

По едно решение и пожелание на конгреса отъ 1936 год., всички конгреси на нашия съюзъ ще ставатъ въ София, обаче, тѣзи чести сбирки, въ които се разглеждатъ текущи въпроси, които изникватъ въ живота на общинитъ презъ този промеждутъкъ отъ време до идущия конгресъ да се свикватъ споредъ нуждитъ на други мѣста. Пожела се тѣзи конференции да не ставатъ въ София, а въ разнитъ кѣтове на България, чрезъ което се дава възможностъ да се опознае нашата хубава земя и да се запознаемъ съ малкитъ български градове.

Две години, господа, изминаха отъ нашата последна среща — отъ последния нашъ конгресъ въ София. Въ това време животътъ на общинитъ тече въ едно усилено темпо, съ което започна отъ 19 май и намъ не ни бѣше възможно, макаръ че

новото време поставяше много сериозни въпроси, до сега да се съберемъ. Вие всички знаете причинитъ за това. Тѣ сж двата избора, които станаха презъ 1936 и презъ 1938 год. — изборитъ за общински съветници и народни представители, и отнеха много отъ времето и отъ организационната възможностъ на нашитъ общини, защото това бѣха голѣми задачи, които бѣха поставени за неотложно разрешение. Общинитъ изпълниха достойно своя дългъ. Тѣ спомогнаха да се избератъ подходящи и достойни представители на народа, както въ общинскитъ съвети, така и въ народното събрание.

Господа, вие распоредители на бюджетитъ на общинитъ, ежедневно се натъквате на голѣми нужди на сжщитъ и най-добре чувствувате животътъ и важни въпроси, които чакатъ своето разрешение. Нѣкои, обаче, отъ тѣхъ сж свършено актуелни и въ скоро време ще потърсятъ и намѣрятъ своето разрешение не само въ нашитъ крѣгове, но и вървамъ въ самия правилникъ. Предстояще е изменението на закона за градскитъ общини. Предстои Народното събрание, респективно правителството, да се занимае съ финансовото облекчение на българскитъ общини. Също така твърде жизненъ и важенъ въпросъ е да се създаде, да се тури една ясна гаранция въ отношенията между държавнитъ и общински власти, за да може съ още по-голъмо съдействие и съ още по-голъми взаимоотношения, да бждатъ достигнати желанитъ резултати, по пѣтя на едно взаимно сътрудничество.

Законътъ за облекчение на общинитъ, чийто проектъ се работи още отъ 1937 год. отъ съответната комисия при Министерството на В. Р. Н. З., сигурно ще бжде сложенъ на разглеждане отъ Народното събрание, защото е една голѣма необходимостъ. По този въпросъ, да допринесемъ нѣщо съ нашитъ разбираня и съ нашата опитностъ е

единъ нашъ дългъ.

Тъзи въпроси наистина, биха могли да бъдат разгледани въ конгреса, който ще се състои презъ м. декемврий т. г. Постоянното присъствие на съюза, обаче, и Управителния съветъ на сжщия намъри, че е добре тѣ да намерятъ своето предварително обсъждане и разрешаване още презъ този месецъ. Защо тази конференция бѣ свикана тукъ. Това се прави съ целъ, за да може по-стѣпкитѣ, които евентуално ще се направятъ въ резултатъ на нашитѣ разисквания и заключения предъ съответнитѣ министерства, да могатъ да добиятъ известенъ резултатъ, който да може да се прояви при съставенето на бюджета на държавата презъ мес. октомврий, ноемврий и декемврий.

Азъ се радвамъ, че въ нашата срѣда е представителя на г. Министра на В. Р. Н. З., който, за голѣмо съжаление, днесъ и утре, по-служебни причини не може да се отлъчи отъ София а изпрати първия си сътрудникъ главния секретаръ г. Кендеровъ.

Нашата радостъ става по-голѣма, като се припомнимъ че отъ нѣколко години насамъ първитѣ помощници на г. Министра на В. Р. Н. З. сж хора изъ нашата срѣда. Тѣ познаватъ добре и основно всички проблеми на общинитѣ, изнасятъ умѣло и съ нуждната настойчивостъ предъ нашия министъръ и по този начинъ последниятъ се въоръжава добре, за да защити позициитѣ на общината предъ Министерския съветъ и Народното събрание.

Азъ се радвамъ, че сегашния главенъ секретаръ на МВРНЗ — г. Кендеровъ, който до сега бѣше членъ на нашия съюзъ е тукъ и може да докладва тѣзи живо трептящи за общинитѣ въпроси, като изрази не само своитѣ разбирания, които вървамъ сж били и сж въ унисонъ съ целитѣ на колегията, но ще има възможностъ да се чуе въ това събрание отъ устата на самитѣ ръководители на общинитѣ много данни, които биха му послужили за аргументация на тезата, която ще изнесе предъ г. министра.

Като приключвамъ моето приветствие съ тѣзи нѣколко мисли, ползвамъ се отъ случая, отъ ваше име, да изкажа благодарността си къмъ кмета на Варненската община, за гостоприемството, което тѣ ни оказаха. Отъ програмата която имаме, се вижда не само, че ни приематъ най-радушно, най-сърдечно, но сж се потрудили да направятъ посещението и стоенето ни въ Варна най-приятно. Предвиждатъ се днесъ и утре редица излети, било по море, било по суша, до най-хубавитѣ кътчета на Варна, а сжще-временно ние ще имаме възможностъ да посетимъ и нѣкои голѣми съоръжения, направени отъ Варненската община презъ последнитѣ нѣколко години, а имнно: голѣмия водопроводъ, новата клиника и др.

Обявявамъ конференцията за открита и пожелавамъ на всички една добра и ползотворна работа и съ общи усилия всички да допринесемъ, въпроситѣ, които извънредно рѣзко сж поставени въ живота на общинитѣ да бъдатъ сложени въ едни рамки и въ една обстановка, която ще трѣбва да убеди мѣрдавитѣ фактори да дадатъ пълна помощъ за реализиране на нашитѣ начинания.

Следъ хубавата речъ на столичния кметъ, думата бѣ дадена на

главниятъ секретаръ на М. В. Р. Н. З. г. Кендеровъ, който произнесе следната речъ:

— На менъ се пада приятното задължение да присъствувамъ на тази конференция, за да изкажа сърдечнитѣ благопожелания на г. Министра на В. Р. Н. З., а така сжщо да изкажа и моитѣ лични поздравления на срѣдата въ която работихъ близо три години.

Службата на градския кметъ, особено следъ въвеждането на реформата за градскитѣ общини, е наистина една мисия апостолска. Вкусилъ отъ нея, знайки нейнитѣ неприятни страни, толкова колкото силитѣ ни помагатъ, се мъчимъ да поставимъ живота на градскитѣ и селски общини въ едни релси, които да отговарятъ на голѣмитѣ и разгнати вече нужди на общината.

Безспорно, ентузиазъмътъ, съ който се работи, енергията, която се влага, жертвитѣ които се понасятъ, огорченията които търпи ежедневно градския и селски кметъ, сж единъ цененъ залогъ, че наистина българската община върви по единъ пътъ на възходъ. Резултатитѣ, които отбелязва вашата дейтелностъ гордѣятъ не само васъ, като пряки дейтели на творчество на българската община, но ни радватъ като българини въ изграждане на хубаво благоустроена държава.

Проблемитѣ на българската община не сж слизали никога отъ вниманието на ръководнитѣ фактори и ако досега тѣ не сж получили своето окончателно разрешение, това се дължи на една голѣма съвокупностъ, отъ причини, които често пъти не биха могли да бъдатъ изтъкнати въ една обстановка, каквато е настоящата. Обаче, всички, които милѣятъ и които работятъ за изграждането на една устроена държава, носятъ убеждението, че това не би могло да стане, освенъ ако нѣма една добре поставена въ всѣко отношение община, уреждането на която е и уреждане на самата държава.

Единъ отъ проблемитѣ, който тежи върху общинитѣ, е въпросътъ за тѣхното финансово положение. Единъ голѣмъ въпросъ, върху който сж събрани въ министерството всички материали, върху който се работи непрекъснато и който, сигуренъ съмъ, тукъ ще бжде подложенъ на едно сериозно обсъждане, резултатътъ отъ което ще даде възможностъ да обогатимъ още повече събранитѣ материали и да можемъ да вземемъ едно правилно решение, та като се постави въпросътъ въ Народното събрание, наистина, тезата, която ще се изнесе отъ деятелитѣ на общинитѣ, да бжде възприета отъ представителитѣ на българския народъ.

Единъ проблемъ, който сжщо така сериозно занимава общинитѣ, това е, безспорно основаването на нѣкои нови институции, които легнаха като привилегия не само на столичната община, но които се разпростиратъ и върху другитѣ общини. Касае се за чл. 20 отъ закона за столичната община. Азъ съмъ увѣренъ, че и по този въпросъ тукъ ще станатъ полезни разисквания, които сжщо ще очертаятъ по-правиленъ пътъ за прилагането на този текстъ отъ закона и което ще даде възможностъ бавно, но сигурно, съобразно възможноститѣ на българскитѣ граждани, да се изградятъ и благоустроятъ нашитѣ хубави градове.

Съ тѣзи нѣколко мисли смѣтамъ, че очерта-

вамъ това, което министерството има да извърши въ своята градивна работа, подобрявайки положението на общинитѣ.

Колкото се касае до смисъла на тази конференция, по мое разбиране тя има не само една задача да ни събере тукъ, за да поставимъ и обсъждаме проблемитѣ на градскитѣ общини, но има и втората задача: да се създаде едноименно по общинскитѣ проблеми, да се създаде едно сцепление между главитѣ на нашитѣ общини, да се създаде едно чувство, което, сигуренъ съмъ, постигнато въ тази аудитория, ще даде своето отражение всрѣдъ широкитѣ народни маси, съ които ще се изгради народното единение, тъй необходимо за преуспѣването на нашата държава.

Чрезъ взаимно опознаване и взаимно подказване ние ще можемъ наистина да добиемъ впечатления и да изградимъ заключения, за да можемъ по тоя колективенъ пътъ да тласнемъ градскитѣ общини напредъ.

Чрезъ колективенъ трудъ ние ще изградимъ величието на България.

Изборъ на комисия по изготвяне на резолюцията.

Следъ това се избра една комисия, която да следи разискванията по рефератитѣ и да изготви съответната резолюция. Комисията има следния съставъ: Б. Здравковъ — Пловдивъ, инж. Я. Мустаковъ — Варна, инж. Старцевъ — Русе, Ст. Митевъ — Ямболъ, П. Ламбриновъ — Попово, Шиваровъ — Горна Джумая и Дамяновъ — Ломъ.

Следъ това столичниятъ кметъ г. Иванъ Ивановъ направи докладъ за финансовото положение на общинитѣ.

Развититѣ дебати по финансовия докладъ на столичния кметъ

Пръвъ взе думата Михаилъ Първановъ — кметъ на гр. Горна-орѣховица.

Следъ като изтъкна, че Г. орѣховската община въ миналото е била стабилизирана, но и тя сега е изпаднала въ сжщото затруднение, както другитѣ общини, което се дължи вследствие отнетитѣ приходи той каза следното свое мнение за здравянето на общинитѣ:

1) Да се отстъпи на общинитѣ най-малко 50 на сто отъ фонда общински налози.

2) Да се премахнатъ фондоветѣ и ако това е невъзможно, изплащането имъ да става следъ извършването на най-належащитѣ разходи за правилното функциониране на общинитѣ.

3) Да се премахнатъ дѣловетѣ на държавата отъ данъкъ сгради и поземленъ данъкъ.

4) Да се възвратятъ на общинитѣ отнетитѣ имъ приходи по закона за акциза.

5) Да се отстъпи 50 на сто отъ приходитѣ отъ пжтния данъкъ.

6) Да се узаконятъ санкции за укриване на облагаеми отъ общинитѣ обекти по закона за гр. общини.

7) Да се освободятъ общинитѣ отъ издръжката на гимназитѣ.

8) Да се отмѣни наредбата законъ за фонда учителски заплати.

Г-нъ Н. Кротевъ — кметъ на гр. Габрово, иска да се позволи на ония общини въ България кждето има условия, предприятия, които сж въ частни ржце или въ ржцетѣ на държавата, да се

превърнатъ въ общински стопански предприятия.

Г-нъ Дамяновъ — кметъ на гр. Ломъ иска да се отстраня издръжката на гимназитѣ отъ градскитѣ общини или издръжката да се поеме отъ всички общини, на които се обучаватъ децата и отъ другитѣ селища, чито общини сжщо ще трѣбва да поематъ съответния дѣлъ отъ издръжката на гимназията.

Г-нъ Ламбриновъ — кметъ на гр. Попово. Намира, че ако общинскитѣ сждилища намиратъ голѣма смисълъ за селскитѣ общини, за града нуждата отъ тѣхъ не сжществува. И ето защо нѣма защо градскитѣ общини да бждатъ обременявани съ тия сждебни функции, като съ това общинитѣ ще бждатъ освободени и отъ тежестта да издръжатъ отдѣленъ персоналъ за тази целъ.

Г-нъ П. Стояновъ — кметъ на гр. Хасково. Намира че голѣма тежестъ за общинскитѣ бюджети сж училищнитѣ разходи. Исква държавата да сключи заемъ, съ който да се покриятъ всички заеми на общинитѣ, като имъ се даде по-дълъгъ срокъ за изплащане, съ малки лихви.

Поради напредналото време, конференцията бѣ преустаноена за другия денъ.

Втория денъ на конференцията

Вториятъ денъ бѣ посвѣтенъ по изнасяне докладитѣ на столичнитѣ пом. кметове г. Стоиловъ, който говори по въпроса за зависимостта и отношенията на общинитѣ съ другитѣ административни и държавни власти и г. инж. Михайловъ, който говори относно приложението на чл. 20 отъ закона за столичната община, респективно чл. 76 отъ наредбата законъ за градскитѣ общини и за резултатитѣ отъ него.

Докладитѣ на дватата пом. кметове бѣха изслушани съ внимание отъ всички кметове. Инж. Старцевъ — кметъ на гр. Русе, прочете резолюцията, относно финансовото положение на общинитѣ.

По нея се изказаха следнитѣ кметове: инж. Старцевъ — кметъ на гр. Русе, Т. Цековъ — кметъ на Червенъ Брѣгъ, инж. Сейрековъ — кметъ на гр. Бургасъ, Т. Митевъ — кметъ на гр. Фердинандъ, М. Първановъ — кметъ на Трънъ, Хр. Янчевъ — кметъ на гр. Пазарджикъ, Дим. Гешевъ — кметъ на гр. Борисовградъ, Клиничевъ — кметъ на гр. Никополъ, Л. Зафировъ — кметъ на гр. Нови пазаръ, П. Ламбриновъ — кметъ на гр. Попово, Здравковъ — кметъ на гр. Пловдивъ и др.

Следъ това кмета на гр. Варна г. Мустаковъ прочете изработената резолюция по докладитѣ на г. Стоиловъ — за отношенията и зависимостта на общинитѣ отъ другитѣ административни и държавни власти, и на г. Михайловъ — относно приложението на чл. 20 отъ закона за столичната община. Г-нъ Мустаковъ поясни, че изработенитѣ резолюции сж конспективни, затова ще трѣбва да се даде мандатъ на централното управление на съюза, ржководейки се отъ този конспектъ да я изработи и мотивира и тогава да бжде поднесена кждето трѣбва. Конференцията прие предложението на г. Мустаковъ.

Опредѣлено бѣ следующиятъ конгресъ на Съюза на градоветѣ да се състои на 3, 4 и 5 декември въ София при следния дневенъ редъ:

1. Откриване конгреса съ речъ отъ председателя на съюза.

2. Изборъ на комиситѣ, предвидени въ чл. 10.

3. Отчетъ на централното управление за дей-

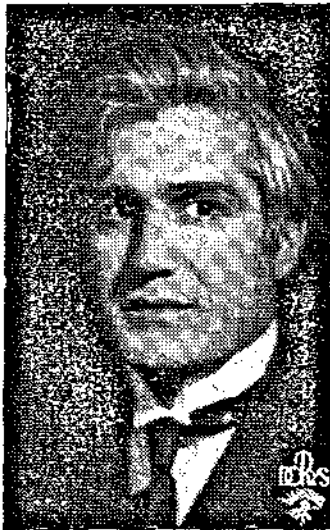
Прояви на културно сближение между Полша и България

Културните прояви, израз на взаимност и опознаване между славянските народи всеки ден все повече се разрастват.

За голѣма наша радост, повече отъ всѣкога много отъ нашитѣ сънародници, живущи въ братските славянски страни сж най-добритѣ пропагандатори на славянското дѣло.

Чрезъ своята дейность, пропита съ беззаветенъ идеализъмъ, тѣ вършатъ безшумно и безвъзмездно толкова огромна работа, която заслужава адмирация и не би трѣбвало да остане скрита.

Такъвъ деятель въ последно време въ братска Полша е нашия сънародникъ и съгражданинъ

Станчо Киселковъ

Роденъ въ Добруджа, носещъ нерадостната сѣдба на прокуденикъ, семейството му и той се установяватъ въ Варна.

Младата и буйна душа на Станчо Киселковъ не е останала примирителна и той съ своеобразния си темпераментъ се отдава на служба на всеславянската идея, увѣренъ че тя ще донесе правдата за всички славяни и за неговия малъкъ народъ.

Отъ Варна започва неговия прологъ. Едва за вършилъ гимназия, съ крехки сили, но съ голѣмата му отъ 25 октомври 1935 год. до 3 декември 1938 год.

4. Докладъ на провѣрителния съветъ на съюза за сѣщия периодъ.

5. Разисквания по отчета и доклада и освобождение централното управление и провѣрителния съветъ отъ отговорность.

6. Реферати.

7. Приемане програмата на съюзната дейность за предстоящия отчетенъ периодъ.

8. Приемане приходо-разходния бюджетъ на съюза за предстоящото бюджетно упражнение

9. Избиране на членове на централното управление и провѣрителния съветъ.

10. Разни.

Следъ това конференцията бѣ закрыта отъ председателствующия г. инж. Ивановъ, който иска за благодарность къмъ управата на Варн. община за гостоприемство и старанието да направятъ прибливането на делегатитѣ въ Варна най-приятно.

въра той напуща България. Неговиятъ пѣтъ е въ братските славянски страни, кждето чрезъ музика, литература и слово спомня на всички славяни за забравеното следъ войнитѣ име — българинъ.

Упоритъ въ своитѣ идеи, лишенията не го спиратъ да бжде винаги на постъ за българщината. Съ своята цигулка той препечелва своя залъкъ и запознава останалитѣ славяни съ пѣснитѣ на своя онеправданъ народъ.

Отъ 8 години той е вече въ Варшава, кждето развива една голѣма полско-българска пропаганда. Организаторъ на Славянското Академично д-во и неговъ председателъ, той го превръща отъ 1930 г. като лостъ на тая пропаганда.

Налегнатъ по това време отъ голѣма тѣга по родината, за своя второроденъ градъ Варна, живѣлъ своитѣ юношески години съ красотата на крайбрѣжнето, той организира първата полска екскурзия за Варна отъ около 200 скаути и около 50 души полски студенти, учени и професори, при водачи на първата група голѣмиятъ приятель на България д-ръ Волковичъ и на втората — ректорътъ на Варшавската политехника проф. д-ръ Леонъ Станеевичъ.

Тѣзи две групи лѣтуваха по два месеца въ Варна и, може да се каже, туриха началото на лѣтната полска колония въ Варна.

Като голѣмъ деятель на д-вото на Славянскитѣ писатели въ Варшава, на което и днесъ г. Киселковъ е неговъ секретаръ, той е успѣлъ да създаде една българска библиотека съ повече отъ 400 тома произведения на български писатели, носящи автографитѣ имъ. Тази българска библиотека е най-голѣмата въ Полша.

За да бжде България опозната още по-добре, г. Киселковъ взе инициативата за създаване единъ филмъ на България и успѣ да ангажира въ реализирането му прочутата полска филмова свѣтовна кжца „Счепаникъ“, която е и създателя на цвѣтнитѣ филми.

Съ съдействието на голѣмата пѣтническа кжца „Франкополь“ той се заема за една усиленна пропаганда чрезъ Варна за България и тази година успѣва да доведе въ Варна надъ 1000 курортисти отъ Полша.

Тази година г. Киселковъ организира единъ великолепенъ луксозенъ брой на едно отъ най-популярнитѣ полски списания „Rodzina Polska“, посвѣтено на България.

Съ подобрани статии и красиви снимки е изразенъ историческия ни, политически и културенъ животъ, който буди толкова голѣмъ интересъ въ Полша, че издателството е било принудено да увеличи тиража на този специаленъ брой на 200,000 екземпляра.

Г-нъ Киселковъ има заслугата, къмъ тазигодинишня селско-стопански съборъ; наедно съ полския директоръ на краткитѣ филми г-нъ Бучински успѣ да филмира най-красивитѣ сцени отъ селския съборъ да ги пренесе въ Полша, кждето ще бждатъ филмирани като свѣтовенъ прегледъ.

Цѣлата дейность на г. Киселковъ се изразява въ едно ненадминато родолюбие и ценно сътрудничество на курортна Варна.

Ст. Парашкевовъ

Репортажъ отъ плажа

Героитъ на вълнитъ

Спасителната команда на варненския плажъ

Съ своята красота, разнообразие, чудни климатични условия и добра уредба, курортна Варна привлича хиляди българи и чужденци, дошли за развлъчение, освежаване, да възстановятъ изгубени сили.

На плажа съмъ. Лътното слънце допраща горещи лъчи, но тукъ тѣ се чувствуватъ по-слабо. Лекиятъ вѣтрецъ разхлажда. Повдига кждрави вълни, които си играятъ леко съ клещитѣ се. Разнообразни чувства пълнятъ душата. Радио-говорителтъ разнася звуцитѣ на весели мелодии. Гърдитѣ жадно поглъщатъ кристално чистия озониранъ въздухъ. Особена, лекота въ гърдитѣ. Желание да литнешъ надъ морската ширь! . . .

Разноцвѣтни костюми и чадъри. Мъже, жени, деца. Едни обгорѣли вече, а други поглеждатъ къмъ часовника, страхуватъ се да не прегорятъ. Полезно е умѣреното стоене на слънце. Обикновено се започва отъ десетъ минути и се достига до два часа. Голѣмо оживление. Глъчката, жегитѣ и закачкитѣ, смѣсени съ плъска на вълнитѣ образуватъ нѣщо като монотенъ и вѣченъ хоръ на плажа.

Между мнозинството забелязвате нѣколко младежи съ зелени костюми. Малцина се интересуватъ за тѣхъ. Хората съ зеленитѣ костюми, съ ясно очертанитѣ мускули, съ преговорѣлитѣ като бронзъ тѣла и напукани отъ вѣтъра устни, сж смѣлчациитѣ, които като лъвове се хвърлятъ въ вълнитѣ за да спасятъ нѣкой давещъ се. Това сж спасителитѣ-здравитѣ младежи, които съ рискъ на живота си вършатъ най-голѣма благородна работа — на плажа: спасяватъ човѣшкия животъ.

Спирамъ се предъ едного. Оглеждамъ го. Приятенъ тенъ на тѣлото, косата му възчервена отъ слънцето, завидвамъ на отличното му тѣлосложение. Той ме забелязва. Повдигна глава и острия му погледъ ме прониза. Заговарямъ съ него. Той е приветливъ. Питамъ го за живота и работа имъ на плажа и въ морето. Съ усмивка той заговоря:

— Тукъ сме още отъ откриването на плажа. Спасителната служба е уредена отъ управата на банитѣ. Курортиститѣ трѣбва да бждатъ задоволени и спокойни въ всѣко отношение. Сутринъ отъ 7 часа и вечеръ до 4—5 часа. стоимъ и наблюдаваме. Щомъ забележимъ, че нѣкой се измори и се дави, помагаме му да излѣзе. Сега е по-леко, морето е тихо. Виждате има по-рѣдки случаи на удавяне.

Следъ последната дума веднага той прекъсна. Обърна се и хвърли погледъ на всички страни въ морето. Огледа и продължи:

— Понѣкога морето се сърди. Повдига голѣми вълни, явява се мъртво вълнение, тогава е страшно. Нещастни случаи много. И тѣзи, които уж добре плуватъ, губятъ сили, зашеметяватъ се отъ вълнитѣ, които влѣкатъ навътре и викатъ за помощъ. На тѣхъ помагаме. Нѣкой спасени, доволни, добре ни възнаграждаватъ.

— Какъ ви плащатъ за тоя толкова цененъ

трудъ?

— Нашата работа не е лека. Стоишъ 7—8 часа на слънце, въ морето, на вѣтъра и бдишъ, трѣбва да забележишъ между хилядитѣ, изморения и губещъ сили и да го спасишъ. Уморяватъ ни се най-много очитѣ — дето се казва вчетворяватъ се. Вѣтърѣтъ, слънцето и водата ни изсушаватъ до края на сезона. Изгубваме апетита си. Губимъ и отъ теглото си. Но трѣбва свѣстно да се служи. За тази работа получаваме надница по 70 лева. Сега трѣбва да се пестятъ, че зима иде. Доволни сме най-много отъ това, че спасяваме толкова много хора отъ явна смъртъ.

— Ами има ли удавени?

— Тука, кждето 16—17 души наблюдаваме, нѣмаме. Давятъ се кждето нѣма спасители: въ канала, въ езерото и другаде по крайбрѣжието.

Слънцето пали голото ми тѣло. Раздѣлямъ се съ събеседника си и тръгамъ. Страхувамъ се да не обгоря повече, та после болки, губене апетита и съня, неприятно чувство. А моя събеседникъ и другаритѣ му ще стоятъ на слънцето 6—7 часа. Мисля си: това е истински подвигъ на смѣли младежи, които заслужаватъ по голѣмо уважение и подкрепа. Колко семейства биха скърбили за удавени свои близки, ако не бѣха тѣ—спасителитѣ!

Въ гардероба ме посрѣщатъ служителите, тѣ сж особено много услужливи и внимателни.

Обѣдъ е. Говорителтъ все още разнася нѣжни мелодии и разни съобщения. Повечето посетители се прибиратъ къмъ дома си.

Амбулантитѣ за варненскитѣ пазари

Вестникъ „Амбулантна защита“ на първа страница дава следното за варненскитѣ пазари:

Не съ цель, разбира се, да правишъ на този или на онзи комплиментъ, а чисто и просто безпристрастно да констатирашъ самата истина. Думата ни е за варненскитѣ пазари. Не е далечъ онова време, когато тия пазари приличахана „цигански битъ пазаръ“ съ всичкитѣ му отрицателни прояви — хаосъ, безредие, прахъ, споръ, кавги и дори сбиване за сергийни мѣста, прекалени викове, кресъци, циркаджиѣщина и пр. И всички тия „прелести“ сега изчезнаха безследно, благодарение на това, че завеждането на пазаря и подреждането му е възложено на опитни и енергични, сериозни и усърдни общински чиновници, като г. г. Димитровъ, Маслевъ и др. които енергично поведоха борба съ безредието на пазаря и за едно кратко време успѣха да турятъ редъ, стѣгнатостъ, своевременно поливане и др. Хвала на такива служители. Варненскитѣ амбуланти съ удоволствие и признателностъ констатираатъ този приятенъ фактъ и се надяватъ, че установениятъ редъ ще се поддържа и за напредъ.